

CAROLE BENZAKEN

Pas à pas

Woensdag 2 september - Zaterdag 10 oktober 2020

Carole Benzaken in haar atelier, Parijs, juni 2020 ©David Bordes.

Galerie Nathalie Obadia presenteert met genoegen *Pas à pas*, de negende tentoonstelling van de Franse kunstenares Carole Benzaken. In 2019 exposeerde ze *Là-bas ... Toi* in de twee galerielocaties in Parijs.

Pas à pas is de tweede soloshow van Carol Benzaken in de Brusselse galerieruimte, sinds de eerste in 2010. Galerie Nathalie Obadia Brussel is dan ook bijzonder verheugd dat het publiek in België na lange tijd opnieuw kan kennismaken met de recente evoluties in haar kunstpraktijk.

Carole Benzaken - laureaat van de Prix Marcel Duchamp 2004 - ontwikkelt de afgelopen dertig jaar een schilderkunstige praktijk, die ook floreert buiten de eigen grenzen en uitwaaiert naar andere horizonten: glaskunst, tekenkunst, architectuur en video. Het beeld is altijd de draaischijf: het beeld zoals het wordt waargenomen, geassimileerd en gepresenteerd. Haar aanpak is vooral die van een schilder, die is gefascineerd door de middelen van het medium en de formidabele rekbaarheid ervan. De tentoonstelling *Pas à Pas* introduceert een ensemble van recente werken uit de reeks *Au réveil, il était midi*, de reeks *Magnolias* en de nieuwe reeks *Skin Screen*. Ze bouwen allemaal voort op een gemeenschappelijke taal, die jaar na jaar verrijkt. Tussen figuratie en abstractie, vrijheid en beheersing, genieten van de materie en cerebraliteit ontplooit de schilderkunst zich met een gewilde poreusheid.

De nieuwe reeks *Skin Screen*, een voortzetting van de reeks *Portées d'ombres* (2018), verwijst naar het lichaam en de tekenkunst via abstractie en schilderkunst. Carole Benzaken behandelt het schilderijoppervlak als een huid. De textuur van het canvas, waar ze een materialiteit aan geeft door het gebruik van olieverfstick, verradt een tactiel plezier. Bovendien doet de combinatie van diepzwart en een korrelige structuur denken aan houtskool. Volgens de kunstenares gaat het tegelijkertijd om 'een verlangen om body te geven' en het bekrachtigen van haar liefde voor de tekening door middel van de schilderkunst. Tekenkunst is voor haar het rijk van 'de perfecte onvoltooidheid'.

Er is een samenspel aan de gang tussen deze bijna grafische omgang met de schilderkunst en een voorbereiding met inkt, die eruitziet als een plas water met een oneindig kleurenpalet. Carole Benzaken is daarbij sterk geïnspireerd door het pointillisme van Georges Seurat, vooral de lichtvibraties in zijn schilderkunst. In de vele lagen en kleuren van de inkt komen antropomorfe, dierlijke en andere silhouetten bovendrijven, waarop kleine elementen functioneren als details.

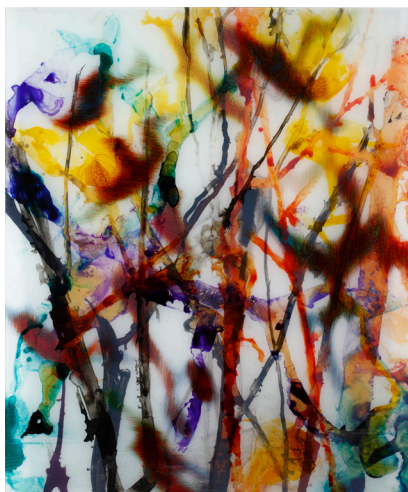
GALERIE NATHALIE OBADIA

BRUSSEL

De discrete opflakking van figuratie verwijst naar het idee van membraan, leder, looierij. Maar de huid belichaamt ook bescherming, ze is een scherm. Spelend met contrasten en veelzinnigheid rationaliseert Carole Benzaken de wirwar van in elkaar versmeltende lagen met een tegelstructuur. Het is een terugkerend motief in al haar recente onderzoeken, dat refereert aan digitale gebruikersinterfaces.

Meerdere recente schilderijen zijn een vervolg van de in 2018 uitgevoerde reeks *Au réveil, il était midi*. Optische vertroebeling en picturale deconstructie gaan hand in hand in betoverende visioenen van Florentijnse tuinen, olijfgaarden, zonovergoten Italiaanse dorpen. In alle werken verschijnt een heuse myriade van tinten, een myriade die keer op keer een eigen chromatisch 'seizoen' oproept. In het kleurenspeel echoot onmiskenbaar de schilderkunst van de impressionisten of Cézanne, temeer omdat het vastleggen van een vluchtige sensatie de drijfveer is van dit picturale project: een gevoel van ontwaken, verwonderd en overdonderd, in een zinderende hitte.

Die bedwelming weet Carole Benzaken over te brengen met een veelheid van verflagen, een afspiegeling van sedimentaire mineraalvorming. Na een eerste laag in inkt maakt ze het waterige oppervlak meer ondoorzichtig door te werken met acrylverf. Vervolgens brengt ze witte verf aan, waarmee ze bepaalde geschilderde zones volledig maskeert. Tezelfdertijd laat ze hier en daar kleuren doorschemeren. Zo scheidt ze in die halvelings gecontroleerde picturale ruimte de condities voor een heuglijke toevallige ontmoeting van de componenten: de inkt die willekeurig uitloopt in vlekken of fijne stroompjes, de mysterieuze chemie van kleuren die elkaar in oneindig veel schakeringen afstoten of omhelzen, de lucht die vastzit in de verf en zich materialiseert in kleine bellen, het wit dat nooit perfect wit blijft - behalve als het op zichzelf is gebruikt. Ze waakt er evenwel over om niet af te glijden naar visuele verleiding zonder meer. Daarom geeft ze het loslaten van controle weer een tegenwicht door de toevoeging van een zwart kader, dat de vervormde, verkreukelde landschappen omsluit en opdeelt. Het geschilderde kader creëert effectief afstand. Het staat ook voor hedendaagse schermen, die beelden waar we naar verlangen filteren en onbereikbaar maken. En het toont in zekere zin de voorstelling die tegen zichzelf aanbott.

Carole Benzaken, *Magnolias 30*, 2020
Oost-Indische inkt en potloden, gelamineerd op glas, 118 × 100 cm

Het spel van toeval en controle, genot en frustratie komt terug in recente werken van de reeks '*Magnolias*', die Carole Benzaken opstartte in 2013. Glas wordt evengoed ingezet als kader, raam, afscheiding. Tussen twee glasplaten liggen meerdere vellen kalkpapier over elkaar heen. Ze werden eerst beschilderd met Oost-Indische inkt en kleurpotlood. Het geheel werd daarna onderworpen aan de grillen van het bereidingsproces, dat er soms onvoorziene tinten uit tevoorschijn tovert. De bloeiende boomstructuren met veel vertakkingen zijn letterlijk gevangen in het glas. Ze zijn vastgezet, stilgezet, bevroren. Het materiaal glas ligt rechtstreeks in het verlengde van het kalkpapier, waarvan het de semi-doorschijnende werking verhoogt. Maar het glas contrasteert met de warme kleuren en de sensualiteit van de inkt, die heel natuurlijk uitvloeit. De transparantie haalt het licht binnen - het eigenlijke onderwerp en de materie van deze werken, wat wordt beklemtoond door zwarte vertakkingen die kalligrafie evoceren. Deze alchemie van glas en kleur plaatst ook een koppelteken tussen de verschillende reeksen in de tentoonstelling. De '*Magnolias*' zijn vectoren voor verbindingen, die de ruimte in al hun glans openbreken.

Puur schilderkunstig plezier. Carole Benzaken maakt het met haar eigen temperament voelbaar in elk werk. Er is het vormeloze dat vorm krijgt, het intieme leven van de kleur, de toevloed van licht, ongelukjes bij het tekenen, een korrelig gevoel. Maar deze visuele complexiteit, die altijd nauwgezet is uitgedokterd, vloeit ook voort uit een verlangen om de ontelbare en vaak dubbelzinnige prikkels op te vangen, die vandaag onze relatie met het beeld bepalen en ergens onze aanwezigheid in de wereld: «*De wereld, de actualiteit en de politiek, de grote omwentelingen in de perceptie, de stroomversnellingen van deze tijden doen me reageren. De schilderkunst, ze is verbinding, ze is verbindend. Ze verbindt me met de wereld en ze verbindt me met andere media, waardoor ze me dwingt om altijd te denken aan de mogelijkheid van een nieuw beeld ...*»

GALERIE NATHALIE OBADIA

BRUSSEL

Carole Benzaken is in 1964 geboren in Grenoble. Ze woont en werkt in Parijs.

Nadat ze in 1990 was afgestudeerd aan de École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Parijs maakte Carole Benzaken een opgemerkte entrée op de kunstscène met haar solotentoonstelling in de Fondation Cartier pour l'art contemporain in 1994.

Als laureaat van de Prix Marcel Duchamp 2004 presenteerde ze de tentoonstelling *Search for the New Land* in de ruimte Espace 315 van het Centre Pompidou. Het werk van Carole Benzakin was het onderwerp van talloze solotentoonstellingen, onder meer de monografische tentoonstellingen in het Musée d'Art et d'Histoire du Judaïsme in Parijs in 2011, in het Musée des Beaux-Arts in Nancy in de lente van 2014 en in de BWA Contemporary Art Gallery in Katowice in Polen in de herfst van 2015. Meer recent, in 2016, was er een soloshow in het imposante Carré Saint-Anne in Montpellier alsook in het Museum Slaskie in Katowice in Polen. Het Musée de Louviers in Normandië wijdde een belangrijke tentoonstelling aan haar werk in 2017. In 2019 waren er twee bijzondere solotentoonstellingen: in de lente in de Abbaye de Cluny (op invitatie van het Centre des Monuments Nationaux) en tijdens de zomer in het Château de Tournon in Tournon-sur-Rhône.

Significante groepstentoonstellingen in gereputeerde instellingen waar Carole Benzaken de laatste decennia aan deelnam, zijn onder meer *Invitation au Voyage - 15 jaar Prix Marcel Duchamp* in 2015 in de CENTRALE for contemporary art (Brussel, België), *Miss Dior* in 2015 (Peking, China), *Une spiritualité au féminin* in 2013 in het Musée d'Art Sacré (Dijon, en Musée du Hiéron, Paray-le-Monial, Frankrijk), *Palmiers, palmes, palmettes* in 2013 in het Musée Masséna (Nice, Frankrijk), *Elles@centrepompidou* in 2009 in het Centre Pompidou (Parijs, Frankrijk), *Cris et Chuchotements* in 2008 in het Centre de la Gravure et de l'Image Imprimée (La Louvière, België), *Contemporary Cool and Collected* in 2007 in het Mint Museum of Art (Charlotte, Verenigde Staten), *Eye on Europe: Prints, Books & Multiples / 1960 to Now in 2007* in het MoMA (New-York, Verenigde Staten).

Het oeuvre van Carole Benzaken is vertegenwoordigd in prestigieuze openbare collecties en privéverzamelingen, waaronder de Royal Academy of Arts (Londen, Groot-Brittannië), het Museum of Modern Art (MoMA, New York, Verenigde Staten), het Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne (MAC VAL, Vitry-sur-Seine, Frankrijk), de Fonds Régional d'Art Contemporain (FRAC) Alsace (Sélestat, Frankrijk), het Musée National d'art moderne (MAM, Parijs, Frankrijk), de Fonds National d'Art Contemporain (Parijs, Frankrijk), de Fonds Régional d'Art Contemporain Midi-Pyrénées (Toulouse, Frankrijk), de Fondation Cartier (Parijs, Frankrijk), de Fonds Régional d'Art Contemporain Île-de-France (Frankrijk), de Fonds Régional d'Art Contemporain Auvergne (Clermont-Ferrand, Frankrijk), de Collection Fondation LVMH (Frankrijk).

Ze kreeg ook diverse opdrachten voor publieke kunstwerken, onder andere een tapijt voor Mobilier National in 1998, glasramen voor de Église Saint-Sulpice in Varennes-Jarcy in 1997-2001 en voor de inkomhal van 32 rue Blanche in Parijs een monumentaal veelluik van verlichte glazen panelen, gerealiseerd in 2009-2012.

Carole Benzaken werd bekroond met verschillende prijzen en onderscheidingen, waaronder de Prix Albert Rocheron in 1991, de titel Chevalier des Arts et des Lettres in 1998, daarna Officier des Arts et des Lettres in 2008 en vervolgens Chevalier de la Légion d'honneur in 2011.

Carole Benzaken wordt sinds 1993 vertegenwoordigd door Galerie Nathalie Obadia, Parijs/Brussel.

Neem voor meer informatie contact op met :
valerie@nathalieobadia.com / + 32 (0)2 648 14 05

Galerie Nathalie Obadia
Brussel

Carole Benzaken
Pas à pas
3 september - 10 oktober 2020

Rina Banerjee
28 oktober - 19 december 2020

Galerie Nathalie Obadia
Parijs
Cloître Saint-Merri

Luc Delahaye
Le Village
4 september - 31 oktober 2020

Galerie Nathalie Obadia
Parijs
Bourg-Tibourg

Benoît Maire
Miss Rankin
4 september - 31 oktober 2020